

РЕШЕНИЕ

№ 1610

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12592** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, срещу РЕШЕНИЕ от 10.11.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав, постановено по НАХД №12591/2018г., с което е отменено НП №329880/27.02.2018г., издадено от Заместник кмет на Столична община.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че е доказано от събраните доказателства извършването на административното нарушение по чл.18 т.1, б.“а“, б.“б“, б.“в“ и чл.35 ал.1 вр. чл.34 ал.3 от НРУПОГТТСО. Изложени са доводи за незаконосъобразност на Решението на СРС. С касационната жалба не са представени писмени доказателства.

Касаторът моли да бъде отменено решението от 10.11.2020г. на СРС, НО, 97-ми състав по НАХД № 12591/2018г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на НП № 329880/27.02.2018г.

Ответникът по касационната жалба – Е. Е. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], се представлява от процесуален представител в проведеното публично заседание на 05.02.2021г., който изразява становище по нейната неоснователност. Прави искане за оставяне на жалбата без уважение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 10.11.2020г. по НАХД № 1259212018г., СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 329880/27.02.2018г., издадено от Заместник кмет на Столична община, с което на основание чл.35 ал.7 т.1 от НРУПОГТТСО, на Е. Е. С. е наложено административно наказание – глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева за нарушение по чл.18 т.1 б.“а“, б.“б“, б.“в“ и чл.35 ал.1 вр. чл.34 ал.3 от НРУПОГТТСО, като е ОТМЕНИЛ постановлението.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление и показанията на св.Ем.Г., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, което е самостоятелно основание за отмяна на НП. Според решаващият съд, е създадена неяснота на административното обвинение, като посоченото нарушение, по чл.18 т.1 б.“а“, б.“б“, б.“в“ и чл.35 ал.1 вр. чл.34 ал.3 от НРУПОГТТСО, не съответства като текстово изписване, и като цифрово посочване на нарушената правна норма. СРС е приел, че е създадена неяснота на административното обвинение. Прието е че конкретно в чл.18 т.1 са предвидени четири хипотези съответно по б.“а“, б.“б“, б.“в“ и б.“г“, от НРУПОГТТСО, свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт. Посочено е също и че очевидно бланковия формуляр на АУАН е отпечатан преди изменението на Наредбата, при което е създадена б.“г“ на чл.18 т.1. Посочено е, че както в АУАН, така и в НП са посочени и трите хипотези предвидени съответно в б.“а“, б.“б“ и б.“в“ от чл.18 т.1 от НРУПОГТТСО. Преценено е че по този начин е нарушено правото на защита на Е. С., доколкото не е ясно, кое точно свое задължение като потребител на обществения градски транспорт не е изпълнила, а от там не е безспорно за извършването на какво нарушение е обвинена, което пък води до невъзможност санкционираното лице да разбере за нарушение, на коя точно правна норма е наказано с налагането на глоба.

Въззивния съд е констатирал, че е нарушена процедурата по съставяне на АУАН, доколкото в същия е изписано текстово, като извършено нарушение, това, че С. пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, а при изписване на цифровата квалификация на нарушението е посочено като нарушен чл.18 т.1 б.“а“, б.“б“ и б.“в“ и чл.35 ал.1 вр. 34 ал.3 от НРУПОГТТСО.

Правилно въззивния съд е приел, че така описаното процесуално нарушение е съществено, доколкото с него се препятства възможността санкционираното лице да разбере за нарушението на коя правна норма е наказано, за да може да организира адекватно своята защита.

Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че АУАН и НП не са съставени в изискуемата от закона форма и същите нямат

съответното съдържание, като е допуснато съществено процесуално нарушение свързано с нарушаване правото на защита на наказаното лице.

Правилно и законосъобразно е произнасянето на СРС. Настоящата инстанция споделя разбирането, че допуснатото процесуално нарушение е неотстранимо във фазата на въззивното производство, а нарушаването на правото на защита винаги е съществено процесуално нарушение, което представлява и самостоятелно отменително основание. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 11.02.2018г. в 15.25часа, Е. Е. С. пътувала в [населено място] в А-120 с /инвент.№2024/ констатирано след спирка 143-то ОУ в посока[жк], район[жк], без редовен превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците.

В тази връзка в присъствието на свидетел е съставен акт за установяване на административно нарушение № 0329880/11.02.2018г. В АУАН е дадена правна квалификация на извършеното нарушение по чл.18 т.1 б. "а", б. "б" и б. "в" и чл.35 ал.1 вр. 34 ал.3 от НРУПОГТТСО.

Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от Заместник кмет на Столична община.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка, като ясно е посочено, кой, къде, кога, какво нарушение е извършил, какви са последиците от същото и как е доказано то. Правилно е преценено и наличието на допуснато съществено процесуално нарушение свързано с правото на защита на нарушителя.

Съдът изцяло споделя становището на СРС в тази насока, поради което не намира за нужно да ги преповтаря.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 10.11.2020г. на СРС, НО, 97-ми състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Съдът не следва да се произнася по въпроса за разноските, доколкото това не е било поискано от страните.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 10.11.2020г., постановено по нахд № 12591/2020г. на

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 97-ми състав, с което е отменено НП № 329880/27.02.2018г., издадено от Директора на РИОСВ – С., с което е наложено на Е. С. административно наказание – глоба в размер на 200.00 /двеста/ лева на основание чл.35 ал.7 т.1 от НРУПОГТТСО, за нарушение по чл.18 т.1 б.“а“, б.“б“ и б.“в“ и чл.35 ал.1 вр. 34 ал.3 от НРУПОГТТСО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: